

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/41/2012
Identifikačné číslo spisu:	3012200046
Dátum vydania rozhodnutia:	29.04.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Baricová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:3012200046.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a členov senátu JUDr. Milana Moravu a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci žalobcu ÁRIA, s. r. o., so sídlom ulica Československej armády 12/74, Nové Mesto nad Váhom, zastúpeného JUDr. Ondrejom Krempaským, advokátom so sídlom Strojnícka 8, Bratislava, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, so sídlom Vázovova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zn. 12511/2011-1410 z 24. novembra 2011, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/9/2012-70 z 11. apríla 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 13S/9/2012-70 z 11. apríla 2012 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného zn. 12511/2011-1410 z 24. novembra 2011, ako aj rozhodnutie colného úradu Trenčín č. 3746/2011-6633 z 26. januára 2011 z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 617,24 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku, na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Ondreja Krempaského.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „krajský súd“) zamietol podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti v záhlaví označeného rozhodnutia žalovaného. Predmetným rozhodnutím žalovaný ako správny orgán druhého stupňa zamietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu Colného úradu Trenčín (ďalej aj „správny orgán 1. stupňa“) zn. 3746/2011- 6633 z 26. januára 2011 a súčasne toto rozhodnutie potvrdil. Správny orgán 1. stupňa týmto rozhodnutím uložil žalobcovi podľa čl. 201 ods. 3 Colného kódexu ako deklarantovi povinnosť zaplatiť dovozné clo vo výške 10.810, 95 eura pozostávajúce z cla vo výške 52.037,- eur, spotrebnej dane z tabakových výrobkov vo výške 9.032,46 eura a dane z pridanej hodnoty vo výške 1.726,12 eura.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v zmysle článku 78 Colného kódexu bol správny orgán 1. stupňa oprávnený vykonať následnú kontrolu a opravu colného vyhlásenia. Cieľom následnej kontroly

je presvedčiť sa o správnosti údajov uvedených v colnom vyhlásení, a teda overiť, či tieto údaje zodpovedajú skutočnému stavu. Výkonom expertízy, týkajúcej sa zloženia predmetného tovaru, bolo poverené colné laboratórium Slovenskej republiky akreditované Slovenskou národnou akreditačnou službou na skúšanie. Pri posudzovaní nomenklatúrneho zatriedenia predmetného tovaru správny orgán 1. stupňa vychádzal z harmonizovaného systému opisu a číselného označovania tovaru, zo znenia príslušných poznámok k triedam a kapitolám spoločného colného sadzobníka, znenia položiek a podpoložiek HS a KN, ako aj textov po vysvetliviek v znení platnom v čase dovozu. Rozhodujúcim dokumentom pre zatriedenie všetkých druhov tovaru je spoločný colný sadzobník - nariadenie komisie č. 1031/2008 z 19. septembra 2008. O výsledku následnej kontroly, bol vyhotovený protokol, s ktorým bol žalobca oboznámený. Krajský súd sa na základe výsledkov odbornej expertízy colného laboratória colného riaditeľstva uskutočnenej v rámci následnej kontroly sa stotožnil s názorom žalovaného, že žalobca v colnom vyhlásení č. 0524210933295 z 03. novembra 2009 postupoval v rozpore s prílohou 37 nariadenia komisie (EHS) č. 2454/93, ktorým sa vykonáva colný kódex európskeho spoločenstva, keď chybné označil dovezený tovar ako prísadu do vodných fajok. Výsledok odbornej expertízy podrobne vysvetlenej v protokole o následnej kontrole potvrdil, že dovezeným tovarom bol tovar, ktorý je určený na fajčenie vo vodných fajkách a mal byť správne zatriedený do iného druhu tovaru.

Krajský súd dospel v zmysle uvedených zistení k záveru, že predmetný tovar predstavuje prímes tabaku do vodných fajok a je predmetom dane z tabakových výrobkov. Neprihliadol na tvrdenie žalobcu o nemožnosti stotožnenia tovaru odobratého pri následnej kontrole a skutočne dovezeného. Toto tvrdenie podľa krajského súdu vyvracia skutočnosť, že osoba poverená konateľom na komunikáciu s kontrolnou skupinou colníkov, ktorá zároveň je spoločníkom spoločnosti žalobcu, pri výkone následnej kontroly uviedla, že časť dovezeného tovaru mal žalobca ešte vo vlastníctve a následne ho presne označil kontrolnej skupine. Evidencia colných orgánov o prehľade tovaru dovezeného žalobcom v období rokov 2007 až 2010 rovnako potvrdzuje, že tovar „ovocné prísady do vodných fajok“, mohol žalobca nadobudnúť iba na podklade rozhodnutia v colnom v konaní. Vzhľadom na uvedené považoval krajský súd námietky žalobcu za neopodstatnené a poukázal na rozhodnutie žalovaného v ktorom sa podrobne s jednotlivými námietkami vyporiadal.

Krajský súd dospel k záveru že žalovaný ako aj správny orgán 1. stupňa dostatočne zistili skutkový stav, zabezpečili potrebné doklady, ktoré správne vyhodnotili a vyvodili správny právny záver v dôsledku čoho, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Náhradu trov konania krajský súd žalobcovi podľa § 250k ods. 1 OSP nepriznal, nakoľko tento nebol v konaní úspešný.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca namietajúc, že krajský súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil.

Namietal, že tovar „ovocné prísady do vodných fajok“ bol podľa zaužívanej praxe colných orgánov zatriedovaný do položky s číselným označením 2403 99 90 a bol popísaný ako „ostatný spracovaný tabak a spracované náhrady tabaku, homogenizovaný“, alebo „rekonštituovaný tabak, tabakové výťažky a esencie“. Keďže normatívny text opisu tovaru pre jeho zatriedenie podľa colného sadzobníka príloha I Nariadenia komisie 1031/2008 (ďalej aj „Nariadenie“), nikde vo svojom texte výslovne neuvádza tabak do vodných fajok, bola aplikačná prax pri zatriedovaní tohto druhu tovaru do PpKN 2403 v 99 90, takýto tovar bol pod týmto číslom deklarovaný, a colné orgány sa s týmto sadzobným zatriedením stotožňovali. Výbor pre harmonizovaný systém svetovej colnej organizácie vydáva vysvetľujúce poznámky, návody na zaradenie tovaru a ostatné návody z hľadísk výkladu, zároveň vydáva odporúčania potrebné na zabezpečenie jednotného výkladu. Tento výbor vo svojom stanovisku publikovanom pod číslom 2404. 10 /2 vydal pre colné správy usmernenie, podľa, ktorého sa tabak do vodných fajok, pozostávajúci zo zmesi tabakových listov, ovocia, ochutenej melasy alebo cukru, aromatických extraktov a olejov, určený na fajčenie vo vodných fajkách má zatriedovať do položky H S 2403 10. Žalobca s poukazom na judikatúru Súdneho dvora Európskej únie (ďalej aj „SD EÚ“) podotkol, že tieto stanoviská nie sú právne záväzné, predstavujú však prostriedky na zabezpečenie jednotného uplatňovania colného kódexu zo strany colných orgánov aj napriek existencii usmernenia colné orgány nepostupovali v súlade s usmernením, a pretrvávala pôvodná prax orgánov pri zatriedovaní tohto druhu tovaru. Až Nariadenie Komisie (EÚ) č. 1006/2011 z 27. septembra 2011, publikované v úradnom

vestníku EU L282 z 28. októbra 2011 vo svojom normatívnom texte jednoznačne uvádza pri opise tovaru „tabak do vodnej fajky“ a zatrieduje ho do PpKN 2403 11 00: tabak do vodnej fajky. Teda až týmto Nariadením, účinným od 01. januára 2012, bolo normatívnom texte opisu tovaru jednoznačne ustálené zatriedenie tabaku do vodnej fajky.

Colné orgány mali vedomosť o tomto stanovisku Výboru pre harmonizovaný systém, ktorý býva pre potreby colných orgánov uverejňovaný v tzv. kompendiu, internom dokumente colnej správy obsahujúcom usmernenie o správnom zatriedení vady tohto tovaru, naďalej však colných konaniach nezabezpečili jednotné uplatňovanie Colného kódexu a súvisiacich Nariadení.

Žalobca videl nesprávnosť záverov krajského súdu v tom, že sa krajský súd vôbec nezaoberal námietkou žalobcu ohľadne skutočnosti, že zo strany colných orgánov nebolo možné dodatočne zapísať colný dlh, nakoľko podľa článku 220 bodu 2 písm. b/ Nariadenia rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa vydáva Colný kódex spoločenstva sa s výnimkou prípadov uvedených v článku 217 ods. 1, dodatočné zaúčtovanie nevykoná, pokiaľ čiastkach cla dlžného zo zákona nebola zaúčtovaná následkom chyby zo strany colných orgánov, ktorú nemohla osoba povinná zaplatiť clo rozumným spôsobom zistiť a pokiaľ táto osoba konala v dobrej viere a dodržala všetky ustanovenia platných predpisov týkajúcich sa colného vyhlásenia. Žalobca o usmernení colných orgánov vo vyššie uvedenom kompendiu nemal vedomosť a boli to práve colné orgány, ktoré mali zmysle usmernenia jednotne uplatňovať nové zatriedenie a v prípade podania colného vyhlásenia, požadovať v základnom colnom konaní opravu príslušného colného vyhlásenia, týkajúceho sa sadzobného zatriedenia. Je v rozpore s princípom právnej istoty, legitímnych očakávaní a v rozpore so zákonnými podmienkami na zápis cla do účtovnej evidencie, ak colné orgány na základe chyby na ich strane bez toho, aby túto chybu zavinil žalobca dodatočne zapíšu sumu cla do evidencie.

Krajský súd v Trenčíne neprihliadol na tvrdenie žalobcu o nemožnosti stotožnenia tovaru odobratého pri následnej kontrole a skutočne dovezeného. Podľa krajského súdu toto tvrdenie vyvracia skutočnosť, že osoba poverená konateľom na komunikáciu s kontrolnou skupinou colníkov a zároveň jeden zo spoločníkov žalobcu, uviedol pri výkone následnej kontroly, že časť dovezeného tovaru mal žalobca ešte vo vlastníctve a následne ho presne označil kontrolnej skupine. Žalobca považuje za nesprávne závery súdu, pretože tovar mohol žalobca nadobudnúť aj na základe niektorého z dovozov realizovaných v roku 2007 až 2009 a rovnako mohol tovar nadobudnúť inak, ako dovozom z tretej krajiny, napríklad kúpou na daňovom území Slovenskej republiky. Táto skutočnosť nie je ustálená a nie je ničím preukázaná súvislosť medzi tovarom odobratým po niekoľkých mesiacoch v priestoroch žalobcu pri následnej kontrole a konkrétnym dovezeným tovarom na podklade colného vyhlásenia z 03. novembra 2009.

V tejto súvislosti poukázal žalobca na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžf/135/2009 z 19. augusta 2010, ktorý konštatoval, že by bolo popretím princípov správnej úvahy, ak právny subjekt, ktorý konal v už vyslovenú správnu úvahu o zatriedení tovaru pri jeho prepustení a následne dôjde k tomu, že v rámci povoleného rozpätia správnej úvahy colný orgán posunie konštitutívne právny názor do inej roviny, ak dôjde k následnej zmene správnej úvahy na sadzobné zatriedenie tovaru, čo subjekt pri prvom vyslovení správnej úvahy nemohol predpokladať, by mohol byť dodatočným rozhodnutím dodatočne zaviazaný zaplatiť colný dlh.

Vzhľadom na vyššie uvedené má žalobca za to, že žalovaný nepreukázal zásadnú skutočnosť, že tovar, ktorý bol odobratý pri výkone následnej kontroly pochádzal jednoznačne z dovozu, realizovaného v prejednávacom colnom konaní. Zároveň má žalobca za to, že nedošlo k zmene skutkového stavu, ktorý by mohol ovplyvniť právne závery žalovaného, týkajúce sa zmeny sa sadzobného zatriedenia, ak vymeraniu colného dlhu došlo len na základe zmenenej správnej úvahy žalovaného, ovplyvnenej dodatočným zistením po usmernení týkajúceho sa sadzobného zatriedenia.

Z vyššie uvedených dôvodov žalobca žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zmenil tak, že rozhodnutia správnych orgánov zruší a vec vráti na ďalšie konanie. Zároveň žiadal, aby mu bola priznaná náhrada trov konania.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril tak, že sa stotožnil s právnym názorom krajského súdu zotrvávajúc na svojich doterajších vyjadreniach v konaní.

Dodal, že žalobca sa snaží preniesť svoju zodpovednosť za správnosť údajov uvádzaných v colnom vyhlásení na colný úrad, ktorý prepúšťa tovar do colného režimu voľný obeh. Poukázal na článok 199 ods. 1 Nariadenia komisie (EHS) č. 2454 /93 z 02. júla 1993 ktorým sa vykonáva Nariadenie rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „Colný kódex“), podľa ktorého, zodpovednosť za uvádzanie správnych a pravdivých údajov do colného vyhlásenia nesie deklarant. Zároveň poukázal aj na skutočnosť, že možnosť uvedenia nepravdivých údajov v colnom konaní, zohľadňuje tiež § 72 ods. 1 písm. b/ zákona č. 199/2004 Z. z. Colný zákon a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, (ďalej len „colný zákon“). V tejto súvislosti poukázal na to, že colný úrad prijatím colného vyhlásenia neosvedčuje pravosť, pravdivosť a presnosť údajov uvedených v colnom vyhlásení, keďže podanie colného vyhlásenia, vrátane údajov v ňom uvedených a dokladov k nemu pripojených sa považuje výlučne za prejav vôle deklaranta. Žalovaný ďalej uviedol, že žalobca ako deklarantom v colnom konaní, sa účelovo odvolával na prax colných orgánov bez predloženia akéhokoľvek dôkazu. Nie colný úrad, ale deklarant nesie zodpovednosť za správnosť údajov uvedených v colnom vyhlásení. Žalovaný poukázal na to, že sa nemôže vyjadriť konkrétne k myšlienkovým pochodom colníka, prepúšťajú celou predmetný tovar do navrhovaného režimu. Colník vykonávajúci kontrolu mohol uvedenú situáciu vyhodnotiť tak, že vzhľadom na vonkajšie znaky tovar predložený k colnej kontrole, mohol byť tovarom deklarovaným v colnom vyhlásení, preto v danej chvíli akceptoval deklarované údaje a tovar prepustila. Tento moment však nezabavuje žalobcu zodpovednosti za správnosť údajov deklarovaných v colnom vyhlásení. Navyše už podľa žalovaného, žalobca uviedol zavádzajúci popis tovaru: ovocnej prísady do vodných fajok (melasa). Analýza vykonaná v rámci následnej kontroly nepochybne preukázala, že predmetný tovar predstavuje zmes zloženú z nahrubo rezaných tabakových listov a hustej lepkavej hmoty, ktorá spájala jednotlivé časti vzorky v predmetnom prípade bolo na základe výsledkov vykonanej expertízy jednoznačne preukázané, že dovezenom a deklarovanom tovare sa nachádza aj tabak v dôsledku čoho je aj predmetom spotrebnej dane z tabakových výrobkov.

Žalovaný v tejto súvislosti tiež poukázal na skutočnosť, že možný problém zatriedenia zmesi do vodných fajok, existujúci v roku 2009, vyriešila Európska komisia zmenou colného sadzovníka. K otázke stotožnenia tovaru jedným zo spoločníkov žalobcu, uviedol, že časť dovezeného tovaru mal žalobca ešte vo vlastníctve v čase výkonu následnej kontroly dňa 22. júla 2010 a uvedená osoba následne tovar kontrolnej skupine presne označila, o čom bol spísaný úradný záznam. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že predmetný úradný záznam po zisteniach colného úradu v rámci jeho činnosti, bol spísaný v súlade so zákonom, a kým sa právne relevantným spôsobom nepreukáže opak, platí prezumpcia správnosti úkonov správneho orgánu. Žalobca síce uvedený doklad spochybňuje, avšak nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by preukazoval, že skutočnosti tvrdené v úradnom zázname nie sú pravdivé.

Pokiaľ žalobca poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Sžf/135/2009 z 19. augusta 2010, podľa ktorého, nesprávne a neúplné údaje v zmysle článku 78 ods. 3 Colného kódexu musia vyplývať z následne zistených skutkových okolností, ktoré sú odlišné od deklarovaného skutkového stavu vo vyhlásení. V prípade, že nové skutkové okolnosti neboli zistené, došlo iba k zmene správnej úvahy ohľadne sadzobného zatriedenia, je žalovaný toho názoru, že tento rozsudok nie je možné aplikovať, nakoľko v predmetnom prípade boli následnou kontrolou zistené ďalšie skutkové okolnosti, na základe ktorých colný úrad preukázal, že žalobca ako deklarant colnom konaní uvádzal nesprávne údaje. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný navrhol aby Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie žalobcu zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a po oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu

je treba vyhovieť.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, štátnej správy, orgánov územnej samosprávy ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy (§ 244 ods. 1, 2 OSP).

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 OSP).

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Základným cieľom konania v správnom súdnictve podľa piatej časti druhej hlavy OSP (v rámci ktorého bolo vydaný aj napadnutý rozsudok krajského súdu) je preskúmať „zákonnosť“ postupov a rozhodnutí orgánov verejnej správy. Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov pri zisťovaní skutkového stavu, ale len preskúmať „zákonnosť“ ich rozhodnutí, teda to, či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotno-právne a procesno-právne predpisy. Inými slovami povedané, treba vziať do úvahy, že správny súd „nie je súdom skutkovým“, ale je súdom, ktorý posudzuje iba právne otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia orgánu verejnej správy.

Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických, alebo právnických osôb, alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté (§ 244 ods. 3 veta prvá OSP).

Podľa článku 68 písm. b/ Colného kódexu, colné orgány môžu s cieľom overenia prijatých colných vyhlásení prehliadať tovar a s cieľom jeho analýzy, alebo podrobnej prehliadky odoberať vzorky.

Podľa článku 78 bod 1 Colného kódexu, po prepustení tovaru môžu colné orgány z vlastného podnetu, alebo na žiadosť deklaranta colné vyhlásenia opraviť.

Podľa článku 78 a bod 2 Colného kódexu cieľom následnej kontroly je presvedčiť sa o správnosti údajov uvedených v colnom vyhlásení, overiť či tieto údaje zodpovedajú skutočnému stavu veci, to vyplýva i z oprávnení colných orgánov prehliadať tovar a preskúmať doklady.

Podľa článku 78 ods. 3 Colného kódexu, ak výsledky preskúmania vyhlásenia, alebo následnej kontroly, nasvedčujú tomu, že predpisy upravujúce príslušný colný režim boli uplatnené na základe nesprávnych alebo neúplných údajov, colné orgány v súlade s vydanými predpismi môžu prijať opatrenia nevyhnutné na nápravu, pričom zoberú do úvahy nové informácie, ktoré majú k dispozícii.

Podľa článku 220 ods. 1 Colného kódexu ak suma vyplývajúca z colného dlhu nebola zapísaná do účtovnej evidencie v súlade s článkami 918 a 219, alebo, ak bola zapísaná do účtovnej evidencie vo výške nižšej ako suma dlžná na základe právnych predpisov, zapíše sa sumách, ktorá má byť vybratá alebo zostáva na vybratie do dvoch dní odo dňa, kedy sa colné orgány o tejto skutočnosti dozvedeli a môžu vypočítať dlžnú sumu na základe právnych predpisov a určiť dlžníka.

Podľa § 72 ods. 1 písm. d/ Colného zákona colného deliktu alebo colného priestupku sa dopustí ten, k domu spôsobí, že mu bol tovar prepustený na základe nepravých, pozmenených alebo falšovaných údajov alebo nesprávnych alebo nepravdivých údajov.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bolo rozsudok Krajského súdu v Trenčíne ktorým súd 1. stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu žiadajúc svojho zrušenie a súčasne zrušenia prvostupňového správneho orgánu a vrátenie veci žalovanému na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konania im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Najvyšší súd pre posúdenie veci považoval za zásadnú právnu otázku možnosť aplikácie právneho názoru vysloveného v jeho rozsudku sp. zn. 3Sžf/135/2009 z 19. augusta 2010, v zmysle ktorého, by bolo popretím princípov správnej úvahy ak právny subjekt, ktorých konal v dôvere, v už vyslovenú správnu úvahu o zatriedení tovaru pri jeho prepustení, do voľného obehu, následne môže byť sankcionovaný v dôsledku toho, že v rámci povoleného rozpätia správnej úvahy, colný orgán posunie konštitutívne právny názor do inej roviny.

Najvyšší súd v tomto preskúmvacom konaní dospel k názoru, že nesprávne a neúplné údaje v zmysle článku 78 Colného kódexu musia vyplývať z následne zistených skutkových okolností, ktoré sú odlišné od deklarovaného stavu vo vyhlásení.

V danej veci v colnom konaní žalovaný sám nikdy nespochybnil okolnosť, že tovar, ktorý deklaroval žalobca je identický s tovarom, na, ktorom bola vykonaná dodatočná kontrola colnými orgánmi.

Podľa názoru najvyššieho súdu nie je možné aplikovať rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžf/135/2009 z 19. augusta 2010 bezvýhradne na každý prípad prepustenia tovaru do voľného obehu, nakoľko v prejednávacom prípade je potrebné poukázať na kompetencie colných orgánov v zmysle článku 68 Colného kódexu, ktorého účelom je predovšetkým overenie údajov v colných vyhláseniach. Preto nebolo možné neprihliadnuť na nejednoznačnosť nomenklatúrneho zatried'ovania z daného tovaru a nejasnosť právnej úpravy, pričom práve na tieto nejasnosti reagovala aj Európska komisia Nariadením č. 1006/2011 z 27. septembra 2011, publikovanom dňa 28. októbra 2011, odkedy jednoznačne zatriedila daný výrobok do PpKN 24 03 1100.

Colný orgán musí byť spôsobilý v colnom konaní, za ktoré nesie zodpovednosť, posúdiť, či tovar bol správne zatriedený a za týmto účelom ho článok 68 Colného kódexu oprávňuje prehliadať tovar, a s cieľom jeho analýzy, alebo podrobnej prehliadky odoberať vzorky.

Vzhľadom na to, že z výkonu následnej kontroly je preukázané, že žalobca uvedený tovar nezamieňal, aj vzhľadom na pretrvávajúce nejednoznačnosti ohľadne zatried'ovania z daného tovaru, ktoré boli práve na prelome colného konania ustaľované orgánmi Európskej únie, o čom mal mať colný orgán vedomosť, bolo povinnosťou konajúceho colníka overiť údaje v prijatom colnom vyhlásení a jeho súlad s predloženými dokladmi a tovarom, a takto podložiť svoju správnu úvahu o prepustení tovaru do voľného obehu, pričom by sa zároveň aj preventívne odstránili pochybnosti o totožnosti tovaru pri následnej kontrole colnými orgánmi. V danom prípade takéto pochybenie správneho orgánu 1. stupňa nemôže ísť na ťarchu žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto musel napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, podľa § 250 ja ods. 3 veta prvá OSP zmeniť tak, že rozhodnutia žalovaného, ako aj rozhodnutie Colného úradu Trenčín zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Len s prihliadnutím na zhora vyslovený právny názor, môže byť náležite zistený skutkový stav veci a dodržané základné princípy colného konania, včítane princíпов ústavných, ako aj princíp právneho štátu, práva na spravodlivý proces, ako aj zásadu rovnosti.

Správny orgán v ďalšom konaní je viazaný právnym názorom najvyššieho súdu (§ 250ja ods. 4 OSP).

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol podľa § 224 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP § 151 ods. 1 a 5 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP tak, že v súdnom konaní úspešnému žalobcovi, priznal ich náhradu podľa § 11 a § 14 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v paltnom znení v celkovej sume 617,24 eura. Trovy konania pozostávajú z troch úkonov právnej služby po 127,16 eura, 3 krát režijného paušálu vo 7,63 eura, a 20 % DPH, súdneho poplatku za podanie žaloby 66,- eur a súdneho poplatku za odvolanie 66,- eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.